

Daleká cesta

Digitálně restaurovaný film
Alfréda Radoka

Národní
filmový
archiv

Celovečerní debut Alfréda Radoka podává stále jedinečnou odpověď na otázku, jak vyjádřit nevyjádřitelné. Snímek hrůzy koncentračního tábora Terezín netlumočí přímo, ale skrze srovnání rozličných vizí, které děsivou skutečnost holocaustu utvářely. V mnohovrstevnaté umělecké reportáži se proto snoubí melodramatický příběh, ozvěny expresionismu i sebe-reflexivní hra s dokumentem a fikcí.

Digitální restaurování *Daleké cesty* proběhlo se záměrem zpřístupnit film ve stávajících technologických podmínkách tak, aby byl co nejvěrnější hypotetické podobě v době svého prvního uvádění. Samotnému restaurování předcházela rozsáhlý průzkum dochovaných filmových materiálů spolu s výzkumem v nefilmových pramenech s cílem získat co nejpodrobnější informace o výrobě a uvádění filmu a jeho původní podobě. Z archivních pramenů a dobového tisku mimo jiné vyplývá, že film dokončený v prosinci 1948 byl cenzuře předveden a schválen až v květnu 1949. Ačkoliv byla na květen naplánovaná i pražská premiéra, k oficiálnímu uvedení *Daleké cesty* do distribuce nakonec nedošlo – od poloviny roku 1949 byla promítána v omezeném distribučním okruhu, převážně v mimo pražských kinech bez většího ohlasu v tisku. Nyní se díky digitální podobě vrátí snímek zpět do kin.

Československo 1948 • 104 minut • DCP

Režie	Alfréd Radok
Námět, scénář	Mojmír Drvota, Erik Kolár, Alfréd Radok
Kamera	Josef Střecha
Architekt	Jan Pacák
Střih	Jiřina Lukešová
Zvuk	Josef Vlček
Hudba	Jiří Sternwald
Hrají	Blanka Waleská, Otomar Krejča, Viktor Očásek, Zdeňka Baldová

Alfréd Radok (17. prosince 1914 Koloděje nad Lužnicí – 22. dubna 1976 Vídeň)

Ač původně uvažoval o žurnalistice, rozhodl se pro divadlo. S tím začínal v letech 1938–1941 jako elév a asistent režie u E. F. Buriana. Po režisérských začátcích v Praze, v Brně i v Plzni byl od září 1944 do ledna 1945 z rasových důvodů internován v pracovním táboře u Vratislavi. Jako divadelní režisér se uplatnil mimo jiné na pražských scénách opery i činohry Divadla 5. května, činohry Národního divadla, nebo Divadla státního filmu. Film s divadlem později dovedl k vrcholné sym-

bióze jako jeden z tvůrců *Laterny magiky* (1956–1959), s níž sklídl světový úspěch na bruselské výstavě EXPO 58. První profesionální zkušenosti s filmem získal jako umělecký poradce na secesní komedii Františka Šádka *Parohy* (1947). Jako samostatný režisér debutoval sugestivním expresionistickým dramatem *Daleká cesta* (1948). Po něm mu bylo umožněno na Barrandově zrealizovat pouze cenzurními zásahy zdeformovaný přepis klasické divadelní hry V. K. Klicpery *Divotvorný klobouk* (1952) a laskavý pohled na počátky automobilismu v Čechách *Dědeček automobil* (1956) podle románu Adolfa Branalda. Pozoruhodné režie odvedl také pro Československou televizi (hry a inscenace *V pasti*, *Ďábel v Bostonu*, *Šachmat*) a rozhlas.

Distribuce
Národní filmový archiv
Iva Žáková
E: iva.zakova@nfa.cz
Tel.: 778 745 532

www.nfa.cz
www.zpetvkinech.cz

